

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab Anno 561 Usque Ad Annum 633

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1759

VD18 90117832

§.11. S. Joannis Eleemosynarii Charitas.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66072](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66072)

Sæculum VII
A. C 614.

§. XI.

S. Joannis Eleemosynarii Charitas.

Modestus Abbas plurimum auxilii accepit a S. Joanne Eleemosynario Patriarcha Alexandrino, cujus singularis Charitas in illis calamitatibus orbi innotuit. Tota Syria a Persis devastata, quicumque hostium manus effugere potuerunt, Clerici, Laici, Magistratus, privati, & etiam Episcopi, Alexandriam confugerunt. Joannes omnes suscepit, & quotidie, quæ erant necessaria, non obstante eorum multitudine, liberali animo suppeditavit. Ubi captæ Jerosolymæ fama ad eum pervenit, virum pium nomine Cresippum cum multa pecunia, frumento, aliisque alimentis, & indumentis, illo misit, partim ut sciret, quanta esset illius Civitatis ruina, partim ut illos, qui supererant, juvaret. Rursus Theodorum Episcopum Amathuntinum, Anastasium Abbatem in Monte S. Antonii, & Gregorium Episcopum Rinocoranum cum magna pecuniæ vi misit, ut eos, qui captivi abducti fuerant, redimerent. S. Patriarcha cunctos tanquam Fratres recipiens neminem ad se venientem repellebat. Ægrotos, vel vulneratos in Nosocomia immisit, ubi gratis curabantur, & inde non ante, quam ipsi vellent, dimittebantur. Hos ipse bis terve

vit. S. Joan. per Leont. c. 2. n. 10. ap. Boll. tom. 2. p. 500. item vita per Metaphr. c. 1. n. 6. ibid. p. 518.

terve in septimana invisebat. Illis vero, Sæculum VII
A C. 614.
qui corporis sanitate gaudebant, venie-
bantque eleemosynam recepturi, singu-
lis viris unam siliquam, quæ nostræ pe-
cuniæ comparata octo ferme solidis † v. Cang. gloss.
† non aureis.
valebat, & mulieribus, quia debiliores
sunt, duas largiebatur. Cum non nul-
læ mulieres armillas aureas aliosque or-
natus habentes nihilominus stipem roga-
rent, hac de re, qui distribuendis stipen-
diis præfecti erant, apud Patriarcham
conquesti sunt, quibus ille voce & oculis
ad severitatem præter morem composi-
tis respondit: *Si æconomi mei, vel potius
Jesu Christi esse vultis, præcepto ejus:
Omni autem petenti te tribue, simplici-
ter obedite. Nec Christus, nec ego mini-
stris curiose scrutantibus indigemus. Si
mea (*) essent, quæ erogo, forte causa sup-
peteret parcius dandi, nunc vero cum res
Dei sint, vult, ut in distributione Bono-
rum suorum ejus Mandatum servemus.
Modicæ Fidei vestræ particeps esse nolo,
etiamsi enim universus orbis ad petendam
eleemosynam Alexandria congregaretur,
immensos Dei Thesuros non exhauriret.*
Quia Nilus, ut alias solebat, non ex-
undaverat, sterilis annus fuit. C. 4. n. 22.
Cum i-
gitur

(*) Hæc non favent Sententiæ affirmanti,
Clericos Bonorum superfluum Dominos esse.

Hist. Eccles. Tom. VIII.

T t

Sæculum VII
A.C. 614.

igitur in tanta annonæ caritate, Perfas fugientium multitudo facultates Ecclesiæ consumsisset, S. Patriarcha a quibusdam piis Christianis ferme mille auri libras mutuas accepit. His quoque erogatis, quia necdum alimentorum penuria cessabat, nemo jam amplius erat, qui S. Patriarchæ pecunias mutuas dare auderet, cum quisque de se inciperet esse sollicitus. Hinc Charitate Sanctum Virum urgente, quod pauperes a se passim solitos fame premi videret, ferventius ad Deum orabat. Tunc Civitatis Alexandrinæ incola, qui Diaconus ordinari exoptabat, quamvis esset Bigamus, opportuna occasione usus, oblato Libello supplici (nam istud verbis & in facie Episcopi petere pudebat) ducentos modios frumenti, & centum octoginta Libras auri in subsidium pauperum daturum se pollicebatur, si se Patriarcha Diaconum ordinaret; argumentum insuper afferebat ex S. Pauli verbis: *Necessitatem non habere Legem.* (*) S. Patriarcha homini ad se privatim accersito dixit: *Magna offers, & opportune, sed deest pura Intentio. Deus vero, qui pauperes, Fratres meos, priusquam ego, tuque,*

S. Joannes
Eleemosy-
narius.

(*) S. Pauli verba ad Hebræos huc nullatenus quadrant: *Translato enim Sacerdotio, necesse est, ut & Legis translatio fiat.*

ti fuiffemus, enutrivit, sine dubio etiam futuris temporibus pascet, si modo nos praecepta ejus observemus. Sicut olim quinque panes multiplicavit, ita etiam decem modis, qui in horreo meo supersunt, benedicere potest. His dimittit rubore confusum: moxque famulus ingreditur, nuncium afferens, quod duo magnae molis navigia Ecclesiae Alexandrinae, quae Patriarcha in Siciliam miserat frumento oneranda, portum intrassent. Vir Sanctus prostravit se in terram dicens: *Ago tibi Gratias, Domine! quod non permiseris me Servum tuum Gratiam accepta pecunia vendere.*

Cum ad S. Joannem relatum fuisset, Modestum Abbatem illarum rerum, quae ad restauranda Loca Sancta erant necessariae, penuria laborare, misit ei mille solidos aureos, frumenti modios mille, totidem leguminibus repletos, ferri libras mille, dolia mille desiccatis piscibus plena, vini dolia mille, & mille operarios Aegyptios, addita Epistola, in qua dicebat: *Ignosce, si nihil mittam, quod Jesu Christi Templis dignum sit. Utinam ego ipse ire, & ad excitandam Domum Sanctae Resurrectionis ejus manum admovere possim!* His auxiliis Modestus Abbas Ecclesias Calvariae, Resurrectionis, & Crucis reparavit, Ecclesiam autem Ascensionis

Saeculum VII
A. C. 614.

c. 6. n. 33.

Antioch.
praef.

Sæculum VII sionis, quæ Ecclesiarum Mater dicebatur,
 A.C. 614. a fundamentis denuo erexit.

§. XII.

S. Joannis Eleemosynarii Regimen.

vita.c.1. n.5 Sanctus Joannes Eleemosynarius Regimen Ecclesiæ Alexandrinæ auspiciatus, convocatis omnibus Ecclesiæ Oeconomis ait: *Circuite Civitatem & Dominos meos omnes usque ad ultimum conscribite.* Admirabundi omnes quærebant, quinam essent hi Domini. Respondit: *Sunt illi, quos vos appellatis pauperes.* Numerabantur autem Alexandria inopes septies mille quingenti, quibus Patriarcha singulis diebus stipem erogabat. Inter primas curas etiam habuit prohibere, ne ementes fallaci pondere aut mensura deciperentur, atque Mandatum ipsius nomine promulgatum fuit, ut res opesque illorum, qui commissæ fraudis convincerentur, Fisco adjudicarentur, inter pauperes deinde distribuendæ. Inde cognoscimus, quanta Patriarchæ Alexandrini etiam in rebus temporalibus fuerit Auctoritas. Cum comperisset, ex Ministris suis aliquos dona accipere, ut in redimendis captivis hos vel illos aliis præferrent, omnes convocavit, & omiſsa objurgatione salarium eorum auxit, severe prohibens, ne ab ullo homine impoſterum quidquam acciperent. Aliqui

n. 6.

n. 7. s. 2.